

ئامازە

نۆر جار لە دەقى بەیتەكان تووشى
بابەت و دەستەوشەيەك دئین كە دەسپىكى
بەكارهیتانەكەى پوون نىيە؛ ھەر ئەم ناديارىيەش
دەبىتە ھۆى ئەو كە بە دواى مەسەلەكەدا بچىن
و بەپىى تواناىى خۆمان ھىندى پوونكارىى بۆ
بكەين. دەستەوشەيەك كە لەم وتارەدا ھاتوونەتە
بەرباس، «برنجى سەدرى» يە. تىپرامان لەم
مەسەلەيە كە پىشینیەى بەكارهیتانی دەستەوشەى
برنجى سەدرى لەناو بەیت و وێژەى زارەكى،
بۆ كەى دەگەرپتەو، ناچارمان دەكا بزائین ئەم
دەستەوشەيە بە چىیەو پۆھندی بوو كە
بەم جۆرە راگوپزراووتە ناو بەیت و سەرزار. بۆ
ئەنگاوتنى بابەتەكە، پۆیستە بەر لە ھەر شتىك
پیناسەيەك لەمەر «حاجى محەمەد حسەین خان
سەدر ئیسفەھانى» بئیننەو، تا ئامانجى باسەكە
لەم پەھەندەو بەیتە بەر تاووتوو.

حاجى محەمەد حسەین خان سەدر ئیسفەھانى

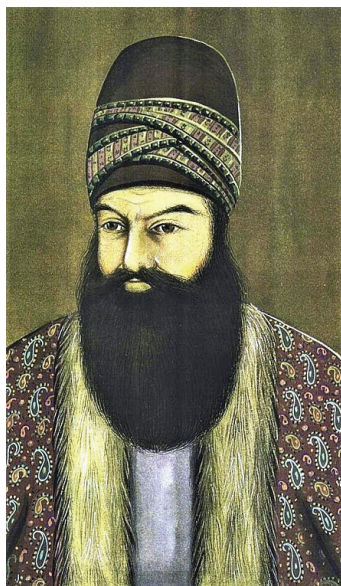
كۆ بوو؟

لە كتیبى «پەجال ئىران» لەبارەى حاجى
محەمەد حسەین خان سەدر ئیسفەھانىيەو ئاوا
ھاتوو كە سەرەتا حاجى محەمەد، شاگردى
پیاویكى عەللاف بوو و بەگوپرەى وتەى
فەتھەلى خانى سەبا مەلىكولشوعەرا؛ «لە
كاكیشانەو كەيوەتە كەشكەلان.» دەنگۆيە

گریمانەى دیاریکردنى میژوو بۆ سەرھەلدانى دەستەوشەيەك

فەرمانەرز ئاخابەيگى

(یەزد)

حاجی محمەد حسەین خان سەدر ئیسفەهانى

هۆى هەڵدانى حاجى محمەد لەسەرەتاوه، ئەوه بوو كە كاتى ئاغامحەمەدخان - دواى مەرگى كەرىم خان زەند - لە شىرازهوه هەڵدئ بۆ ئیسفەهان، دەچىته مالى حاجى محمەد حسەين خان و ئەویش ميواندارییهكى شایانى لى دەگا؛ ئاغامحەمەدخان ئەو ئەمەگدارییهى هەر لەبەر چاودەمىنى، پاشان دەيكاته حاکمى ئیسفەهان. (بامداد، ۱۳۷۱: ج ۳/ ۳۸۱-۳۷۹)

محمەد سەدرهاشمى لە وتاریکدا بەوردى لەبارەى (حاجى محمەد حسەين خان) -هوه دواوه كە لێرهدا چەند خالێكى ئەو وتاره، بۆ ناسىنى كەسایەتى ناوبراو، دىنینەوه:

حاجى محمەد حسەين خان سەدر ئیسفەهانى، كاتى دەچىته ناو دەزگای حكومهتى ئاغامحەمەدخانى قاجارهوه، سەرنواى «ئەمىنولەوله» ی پى دەدرئ، پاشان لە سەردەمى فەتخەلى شای قاجاردا، سەرنواى «نیزامولەوله» ی پى دەبەخشن و دواجاریش كە بە سەدارەت دەگا، سەرنواى سەرەك وەزیری (صدراعظم) ی دەدرئ. لە سالى ۱۲۱۰/ك/ ۱۷۹۵ى زایینی، كە ئاغا محمەدخان دەبىته شا، حوكماتى ئیسفەهانى پى دەسپێدرئ. جگە لە ئیسفەهان، بەهۆى لێوهشاوویی و شارەزایی لە كاری بەرپۆهەرایەتى، حوكمراىنى قوم و كاشانىشى پى دەبەخشرئ كە سەرجم ماوهى یازدە سال (۱۲۲۱-۱۲۱۰ك)، حاکم و بەرپۆهەبرى ئەم شوینانە دەبن. لە سالى ۱۲۲۱/ك/ ۱۸۰۶، فەتخەلى شا، پلەى «موسستەوفییولەمالكى» ی پى دەبەخشن كە تا سالى ۱۲۳۴/ك/ ۱۸۱۸، خاوهن ئەم پێگەیه دەمىنئەوه، بەلام دواى ئەوهى میرزا محمەد شەفیع - سەرەك وەزیری فەتخەلى شا - لە قەزوين دەمرئ، پلەى سەرۆك وەزیری (صدارت عظمای) پى دەسپێدرئ. لەم پێگەوتەوه (۱۲۳۴ك)، ئیتر دەبىته خاوهن سەرنواى سەرەك وەزیر (صدراعظم) و پاشگری «سەدر» ی ناوهكەى - سەدر ئیسفەهانى - لەواقیعدا

كورتكرارهى ئەو سەرناوو؛ واتە «صدراعظم» -ه. (سەدرهاشمى، ۱۳۲۵: ۵۷-۴۱)

حاجى محمەد حسەين خان سەدر ئیسفەهانى، لە بواری بىناسازى و فێرگە دروست كردن، زۆر چالاک بووه، بۆ نموونه؛ «مدرسهى صدر بازار بزرگ»، «مدرسهى صدر خواجو» و ... تاد، یادگارى بەجىماوى ئەون (سەدرهاشمى، ۱۳۲۵: ۵۷-۴۱) حاجى محمەد حسەين خان، سى دیارى بە ناو؛ «تەختى تاوس»، «درەختى جەواهیر»، «كورسى جەواهیر»، پێشكەش بە فەتخەلى شا كردوو (بامداد، ۱۳۷۱: ج ۳/ ۳۸۱-۳۷۹). سەرەنجام لە سالى ۱۲۳۹/ك/ ۱۸۲۳، دواى ۲۹ سال دەسەلاتدارى، بە نهخۆشى زەردوویی، لە سەردەمى فەتخەلى شادا، ژيانى كۆتایى پى دئ. (سەدرهاشمى، ۱۳۲۵: ۵۷-۴۱؛ بامداد، ۱۳۷۱: ج ۳/ ۳۸۱-۳۷۹)

یەحیا دەولەت ئابادى، سەرەپای ئاماژە بە خێرخوازیى حاجى محمەد حسەين خان و پۆلى گرینگی ئەو وەك یەكەم كەسایەتى ئێران لە سەرەتای سەدهى سێزدهى كۆچى

مانگی، دهنووسن: «حاجی محمەد حسەین خان تەنیا لە ئەجەف، قەلا و فیژگەیی دروست نەکردوو، بەلکوو بینا و مەدرەسەگەلی سەدر، لە ئیسفەهان و تاران و شارەکانی دیکەیی ئێران فراوانە، هەرەها لە برەودانی حاسل و بەروبووم لە ئێران هەولێ ژۆری داوه؛ قەلەمکاری (نیگارکێشی) سەدری و برنجی سەدری، دوو نمونە لە یادگاری بەجێماوی ئەون.» (دەولەت ئابادی، ۱۳۶۲: ج ۱ / ۳۶-۳۵)

برنجی سەدری

لە کۆبەندی ئەم پێناسەییە سەرەوه، بەتایبەت دوایین پستەیی یەحیا دەولەت ئابادی، دەکرێ بڵێین کە بە سۆنگەیی حاجی محمەد حسەین خانی سەدر ئیسفەهانییەوه، ناوی «برنجی سەدری» لە ناوچە کوردنشینەکان، پەرەیی سەندوو و دیارە بەهۆی هەبوونی دەسەلات و دارایی پێویست، بازرگانێ ئەم کارە بۆ ئەو، شتێکی ئاسایی بوو. لەم پوووە دەتوانین بڵێین بەکارهێنانی دەستەوشە و پێکەوهندی «برنجی سەدری» پێوهندی راستەوخۆیی بە حاجی محمەد حسەین خان سەدر ئیسفەهانییەوه هەبوو و هەر لەو سەر تالەوه دەتوانین تیشک بەاوێنە سەر میژووی بەکارهێنانی دەستەوشە کە لەناو فۆلکلۆر و بەیتی کوردیدا.

هەر وەک ئاماژەیی پێ کرا، ماوهی دەسەلاتداریی حاجی محمەد حسەین خان، لە ۱۷۹۵-۱۸۲۳ی زایینیدا بوو؛ بەم پێیە دەتوانین میژووی سەرەلانی دەستەوشەیی برنجی سەدری، لەم مەودا زەمانییەدا دەستنیشان بکەین؛ واتە لە سەرەتای سەدهی نۆزدەیه مەوه کەلک لەم دەستەوشەیی وەرگیراوه (۲)، بەلام ئەم مەسەلەیی نیشانەیی ئەوه نییە کە بەر لەو میژووییە، باسی برنج لە ناو کورداندا نەبوویی (۳)، بەلکوو

بەپێچەوانەوه، پێشاندەری ئەوهیە کە لە میژووی دیاری کراوی سەرەوه، مەسەرفی ئەم جۆرە برنجە لەناو کوردان لەچاو جۆرەکانی تر زیاتر پەرە دەستێتی، کە دیارە ئەویش لەبەر باشبوونی برنجی سەدرییە. لە فەرەنگی هەنابانەبۆرینەش «سەدری»، بەجۆرێک برنجی باش ناو براوه (هەنابانەبۆرینە: ۴۳۲). لە فەرەنگی گیوی موکریان، لەمە پ برنج و جۆرەکانی لە کوردستاندا نووسراوه: دانەوێڵەییەکی سپی و زەرد و ناسراوه و وهگەنمی دەچی. چەلتووی پاککراو. چەند جۆرێکە لە کوردستاندا: ۱- گەردەنەگازە ۲- سەدری ۳- گەرمە: زوو پەس ۴- سارده: درەنگ پێدەگات ئاوی پاییز دەخواتەوه ۵- مەولەوی ۶- عەنەبەر. (گیوی موکریان: ۱۰۴)

وهک دەبینرێ ئەم دەستەوشەیی زیاتر لەناو بەیتەکان بەکار دەهات، بۆ وێنە:

وهره ئازیزێ لێوی به من بمینێ به قەینانیکێ ئال

ددانی به برینجی سەدری

ئەگەر به بارخانە دینن له پەشت و گیلانی

پوومەتی به گولی دە شیت پەپێ..

(گەنجی سەر بە مۆر: ۸۰)

***

ئەو مەکانەیی بە من بمینن به سیۆه لاسورەکی دە تورجانی

ئەگەر کورپە عەتاران دایاندا لە چوار گوشەیی دە دووکانی

وهره ئازیز سەر کۆلمەیی به من بمینن به توێلکی دە هەناری

ددانی به برینجی سەدری

ئەگەر تاجر و توجارپان دەیانهینا له پەژدێ و

له گیلانی.. (گەنجی سەر بە مۆر: ۸۵)

هەرەها لە گۆرانیشدا بۆ وهسفی کچ، لە برنج کەلک وەردهگیرا:

بهین و بهینه لالا جوانی به ملوینن هەرزانی

مەخمەلی هەمەدانی برنجی پەشت و گیلانی

(زیرەك: ۸۹)

**

دەرمانی حەوت دەرمانی

برنجی پەشت و گیلانی (زیرەك: ۱۱۰)

وێك لەو نمونانە دەرەكەوئ، بەشپۆهێ
سەرچەم، بەكارهێنانی برنجی سەدری، بۆ
لیكچوواندن (تشبیه) كەلكی لئ وەرەگیرا؛
بۆ وێنە لە بەیتی سەرەویدا، ددان (مشبە
بە) برنجی سەدری (مشبە بە) شوبهینراوه
كە هۆی لیكچوواندنی (وجەشە) ئەم دووانە؛
سپی بوون، یان، زۆر سپییە .

هەلبەت جاری وا جگە لە پەنگی سپی و
جوانیی برنج، بە «بۆنی» ی برنجیش، ناماژە
كراوه؛ واتە بۆی خۆشی دلداری، بە برنجی
عەنبر بۆ، شوبهینراوه:

نە عەیبە و نە شكۆیە

ئەو دڵە من عاشقی تۆیە

خزمینە مەمكەن لۆمە

وێك برنجی عەنبر بۆیە (زیرەك: ۱۲۷).

هاوكات بە شوێنی هاوردە ی برنجی سەدریش؛
واتە «پەشت و گیلان» ناماژە كراوه . لە
فەرهنگی موغیندا، لەمە پ سەدری sadr-ī
نووسراوه: جۆریك برنجی باشە كە لە گیلان و
مازەندەران، دادەچینرئ (موغین، ۱۳۶۰: ۲۱۳۹).
وێك باس كرا، كاروباری بازرگانی برنج لە
پەشت و گیلان، بە دەست حاجی محەمەد
حسەین خان سەدر ئیسفەهانییەو بووه و
كشتوكالی برنج بە هیممەتی ئەو برهوی پەیدا
كردوو و بۆ دوور و نزیک هەناردە كراوه كە
سەرەنجام بووه تە هۆی ناو داخستنی جۆریك
برنج بە ناو خۆیەو .

سەدری، وێك ناو

ئەگەر هیندئ بۆ پابوردوو بگەڕێنەو و چاو
لە ناوهكانی زوو بگەین، بۆمان دەرەكەوئ كە

«سەدری» وێك ناو بۆ ژنان بەكار براوه . بۆ
وێنە؛ دادە سەدری، سەدری خانم و... تاد .
هەر وێك پێشتر باس كرا، برنجی سەدری بۆ
وێسفی جوانی بەكار دەهات؛ بۆ نمونە ئەگەر
كچئ زۆر جوان بایە، لە وێسفییدا دەیانكوت:
وێك برنجی سەدری وایە! هەر ئەم پێوهندییە
لەگەڵ جوانی، بووه تە هۆی ئەوێ سەدری
بكرێتە ناوی ژنان؛ جیا لەو، بێژەشی لەسەر
زار خۆش و هاسان بووه . هەلبەت ئەم ناو و
وێسفیینه، هەر سەردەمێك بەكار براوه، پاشان
وێلانراوه .

پەراویژەكان:

۱- نیکیتین، جەخت دەكا كە لە لیكۆلینەو
و تاووتووی وێژە ی كوردی، دەبئ فۆلكلۆر لە
پیزی یەكەم دابنرئ، چونكە «سەرەپای ئەوێ
لەگەڵ كە لەپووری دەوڵەمەندی نەتەوێكانی
پابوردوو پەروەردە بووه، بە وێی گیانبەخش
و وێی سەر سوپهینەری خۆی، بەردەوام
لە نوئ كردنەوێیان دایە و زۆرجاریش بە
وێرگرتنی بابەتی فۆلكلۆری لە نەتەوێكانی
دراوسئ و توانەوێیان لە قالبی كوردی، دەم
بە دەم پەرە بە شكۆفایی و دەوڵەمەندبوونی
دەدا». (نیکیتین، ۱۳۶۶: ۵۳۶) لێرەدا وشە،
یان دەستەوشە ی برنجی سەدری پەنگە
گۆرانیكارییەکی وای بەسەردا نەهاتبئ، بەلام
هەر ئەوێندە میکانیزمی زمان وێی گرتوو و
پایگۆیستوو تە ناو دەقەو، جا چ لە قالبی
وێكچواندن بئ، چ لە فۆپمی ناودا، دەكرئ
بلیئین جۆریك توانەوێ لە قالبی كوردیدا
بەخۆو بێنێو .

۲- تیبینی: لە كتیبی (شرح زندگانی من)،
داچاندنی برنجی سەدری، بە یەكئ لە كارەكانی
میرزا ئاغاخانی نووری، لە قەلەم دراوه: «لە
کاری وەرزییدا دەستی هەبوو، تۆوی برنجی لە

هیندوستانه وه هینابوو، له مهزراکانی خۆی له مازهندهران دایدهچاند؛ چون له گه‌ل که شوه‌ه‌وای ئییران گونجاو بوو، بره‌وی به‌خۆوه بینی و ئه‌م‌پۆش ناوی سه‌دری هه‌ر له‌سه‌ر ماوه‌ته‌وه. «(موس‌ته‌وفی، ۱۳۸۴: ۸۷) وه‌ک ده‌بینرێ، له‌م سه‌رچاوه‌یه‌دا داچاندن و ناوداخستنی «برنجی سه‌دری»، میژوویه‌که‌ی ده‌گه‌رپه‌وه بو‌ی سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی میرزا ئا‌غا‌خانی نووری سه‌ره‌ک وه‌زیری ناسره‌دین‌شاه ۱۸۵۱-۱۸۵۸ ی زایینی. که‌وابوو ئه‌م میژووه بو‌ی برنجی سه‌دری، هیندێ له‌چاوه‌ میژووی ده‌سه‌لاتی حاجی محمه‌د حسه‌ین خان ۱۷۹۵-۱۸۲۳ ی زایینی، موته‌ئه‌خیر تره‌. من به‌ لامه‌وه، ناوداخستنی ئه‌م جو‌ره برنجه‌ له‌سه‌ره‌تادا، به‌ سۆنگه‌ی حاجی محمه‌د حسه‌ین خان‌ه‌وه بووه.

۳ - سه‌یف‌وله‌ که‌ سه‌فه‌رنامه‌که‌ی، به‌ «سه‌فه‌رنامه‌ی مه‌که‌» به‌ناویانگه‌ و میژووی نووسینه‌که‌ی په‌نگه‌ ۱۲۸۰ ی کوچیی مانگیی/ ۱۸۶۴ ی زایینی بێ، باسی له‌ کشتوکالی دیم و به‌راو و چاندنی «برنج» له‌ سنه‌ و کرماشان کردووه. (سه‌یف‌وله‌، ۱۳۶۴: ۲۶۵ - ۲۶۲) جو‌یس بلوو، له‌باره‌ی ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی له‌ لایه‌ن کورده‌ وه‌رزێرکانه‌وه‌ ده‌چینرێ، ده‌لێ: «کورد وه‌رزێرکی زۆر باشن، گه‌نم و جو‌ و برنج ده‌چینن و له‌ کوپستانه‌کان وه‌کوو هه‌موو لبنا‌نییه‌کان، له‌ پێگای دروستکردنی تراسی چکۆله‌وه‌ به‌ چاندنی گه‌نمه‌شامی، هه‌رزن و شاه‌دانه‌ و تووتنه‌وه‌ سه‌رقالان و تووتن یه‌کیک له‌ سه‌روه‌ته‌کانی ناوچه‌یه‌». (بلوو، ۱۳۷۹: ۷)

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱ - بامداد، مه‌دی (۱۳۷۱)، شرح رجال ایران قه‌رنه‌ی ۱۴ و ۱۳ و ۱۲، ج ۳، چ ۴، ته‌هران، انتشارات زوار.
- ۲ - به‌حری، ئه‌حمه‌د (۲۰۰۰ز)، گه‌نجی سه‌ر

به‌ مۆر، به‌رگی یه‌ک، چ یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.

۳ - بلو، ژویس (۱۳۷۹)، بررسی جامعه‌شناسی و تاریخی مسئله‌ی کرد، ترجمه‌ی پرویز امینی، چ اول، ته‌هران، نشر شالوده.

۴ - زیره‌ک، حه‌سه‌ن (۲۰۰۶ز)، ناله‌شکینه (گۆرانییه‌کانی حه‌سه‌ن زیره‌ک).

۵ - سیف‌الدوله، سلطان محمد (۱۳۶۴)، سفرنامه‌ی سیف‌الدوله معروف به‌ سفرنامه‌ی مکه، به‌ تصحیح و تحشییه‌ی علی‌اکبر خدایپرست، چ اول، ته‌هران، نشر نی.

۶ - شرف‌کندی، عبدالرحمن (۱۳۶۹)، هه‌نبانه‌ بورینه‌ فرهنگ کردی - فارسی هه‌ژار، چ اول، ته‌هران، سروش.

۷ - صدر هاشمی، محمد (۱۳۲۵)، احوال بزرگان: حاج محمد حسین‌خان صدر اصفهانی ملقب به‌ نظام‌الدوله، مجله‌ی یادگار، شماره ۱۸، صص ۵۷-۴۱.

۸ - مستوفی، عبدالله (۱۳۸۴)، شرح زندگانی من یا تاریخ اجتماعی و اداری دوره‌ی قاجاریه، ج ۱، چ ۵، ته‌هران، زوار.

۹ - معین، محمد (۱۳۶۰)، فرهنگ فارسی، ج ۲، ته‌هران، موسسه‌ی انتشارات امیرکبیر.

۱۰ - موکریانی، گیوی (۱۹۹۹ز)، فه‌ره‌ه‌نگی کوردستان، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس.

۱۱ - نیکیتین، واسیلی (۱۳۶۶)، کرد و کردستان برررسی از نظر جامعه‌شناسی و تاریخی، ترجمه‌ی محمد قاضی، چ اول، ته‌هران، انتشارات نیلوفر.

۱۲ - یحیی، دولت آبادی (۱۳۶۲)، حیات یحیی، ج ۱، چ ۴، ته‌هران، انتشارات فردوسی.